

Павло Козленко

Злива

Злива над містом відбиває ритм по бруківці,
Плаче Всевишній, немає сил усе це сприймати:
І руїни у Львові, і дітей, вбитих у Харкові під час пробіжки
Та інших десятки, яких неможливо впізнати.

Злива над містом ось добу уже другу,
У суцільній завмерло все темноті,
Одинокі маршрутки пливуть по дорогах,
Немов пробиваються у пустоті.

Злива над містом не спиняється ні на мить.
І постають перед очі жахливі кадри
(Жінка, яка істерично кричить...),
І вибухи чути, та не як у свята петарди.

Злива все не вщухає, шумить, заглушає тривогу,
Ніч над країною, там, де триває війна...
Я звертаюсь до вічно Всевишнього (Бога):
Чим, скажи, завинила моя сторона?

Переклад українською Михайла Гершковича

